Behoorlijk Bestuur Bergen
Dhr. K. Bruin

Domein	:	Bedrijfsvoering	Ons kenmerk	:	19uit02376
Team	:	Juridische Zaken en Inkoop	Zaaknummer	:	BB19.00350
Contactpersoon	:	Juridische Zaken	Uw brief van	:	4 juni 2019
Telefoonnummer	:	072 888 00 00	Uw kenmerk	:	commissie bezwaarschriften
Bijlage(n)	:	-	Verzenddatum	:	8 juli 2019

Onderwerp : beantwoording schriftelijke vragen

Geachte fractie van Behoorlijk Bestuur Bergen,

Naar aanleiding van de werkwijze van de commissie van advies voor de bezwaarschriften (hierna: de commissie) heeft u een aantal schriftelijke vragen gesteld. Om duiding te geven aan uw vragen zullen wij een korte samenvatting van de toelichting bij uw vragen opnemen. Tevens zullen wij kort het relevante kader schetsen.

Inleidend
U stelt dat in de gemeente Bergen-NH een praktijk is ontstaan waarbij de ambtelijk secretaris van de commissie, bezwaarmakers op voorhand al bericht dat zij al dan niet na overleg met de voorzitter van deze commissie van oordeel is/zijn dat er geen ‘direct’ persoonlijk belang aanwezig wordt geacht om bezwaren te maken. Daarna worden volgens u bezwaarmakers niet meer in de gelegenheid gesteld een toelichting in een hoorzitting op hun ingediende bezwaren te geven. Tot slot stelt u dat de werkwijze van de commissie, bezwaarmakers beperkt in hun rechtsgang.

Op 8 maart 2018 heeft uw raad de Verordening commissie bezwaarschriften Bergen 2018 (hierna: de Verordening) vastgesteld. Op basis van artikel 2a brengt de commissie *geen* advies uit en hoort het de bezwaarmakers *niet* indien er sprake is van een ‘kennelijk ongegrond’ of een ‘kennelijk niet-ontvankelijk’ bezwaarschrift. Het artikel bevat ook een derde categorie die in de praktijk zelden voorkomt. Deze laten wij onbesproken in de beantwoording. Artikel 2A is in lijn met artikel 7:3 van de Algemene wet bestuursrecht, waaruit volgt dat het bestuursorgaan af mag zien van horen indien er, onder andere, sprake is van een ‘kennelijk ongegrond’ of ‘kennelijk niet-ontvankelijk’ bezwaarschrift. Indien het bezwaarschrift niet kennelijk ongegrond of niet-ontvankelijk is zal de commissie wel een hoorzitting plannen en advies uitbrengen over het bezwaarschrift.

Het verschil in gevolgen tussen ‘kennelijk niet-ontvankelijk’ en ‘niet-ontvankelijk’ is dat bij ‘kennelijk niet-ontvankelijk’ door het bestuursorgaan mag worden afgezien van het horen van bezwaarmaker(s). Daarom is relevant om te weten wanneer sprake is van ‘kennelijk’. Uit de wetsgeschiedenis en de jurisprudentie blijkt dat sprake is van ‘kennelijk’ indien er redelijkerwijs geen twijfel mogelijk is over de uitkomst van het bezwaarschrift. Omdat dit

weinig inzicht geeft schetsen wij enkele voorbeelden. Te denken valt aan het geval waarin een bezwaarmaker (veel) te laat bezwaar heeft ingesteld en in zijn bezwaarschrift te kennen geeft dat hij niet eerder in staat was om bezwaar in te dienen omdat hij langdurig op vakantie was. Een dergelijke omstandigheid verschoont het overschrijden van de termijn voor het indienen van bezwaar *niet* en het is daarom evident dat er sprake is van een kennelijk niet-ontvankelijk bezwaarschrift. Een ander voorbeeld is een gebonden beschikking (een beschikking die aan alle eisen voldoet en die het college wettelijk gezien niet *mocht* weigeren) voor een uitbouw waartegen bezwaar wordt gemaakt omdat het soort glas niet mooi genoeg is volgens de bezwaarmaker. Dat is een bezwaargrond die klaarblijkelijk niet kan slagen en leidt tot een 'kennelijk ongegrond' bezwaarschrift. Onder deze omstandigheden kan het college af zien van horen.

Bij de laatste wijziging van de Verordening in 2018 is gekozen om artikel 2a toe te voegen om daarmee de bezwaarprocedure te versnellen. Partijen worden daardoor sneller op de hoogte gesteld van het besluit en niet de volledige tijdrovende bezwaarprocedures dient te worden doorlopen. De achterliggende gedachte was dit tot minder frustratie zou leiden en sneller duidelijkheid zou scheppen. In de praktijk leidt dit alsnog tot onduidelijkheid bij bezwaarmakers over de status van hun bezwaarschrift, zeker indien er meerdere bezwaarmakers zijn waarvan een aantal wel ontvankelijk in hun bewaar zijn. Ook bestaan verschillende opvattingen over wanneer een bezwaarschrift 'kennelijk' ongegrond of niet-ontvankelijk kan worden verklaard. Uit de jurisprudentie blijkt dat hierover nog veelvuldig wordt geprocedeerd.

Tot slot wensen wij op een stelling van u een nadere toelichting te geven. U stelt dat een college tegenwoordig bijna geen keus heeft of maar te snel kiest voor de 'reguliere' procedure ter voorkoming van veel bezwaarschriften. De wet schrijft voor welke procedure dient te worden gevolgd. Het college heeft hierin geen keuze.

Hieronder volgt de beantwoording van ons college op uw vragen.

1. **Was u hiermee bekend of kon u hiermee bekend zijn?**

Ons college is bekend met de werkwijze van de commissie. De werkwijze is namelijk in lijn met artikel 2a van de Verordening, welke door uw raad op 8 maart 2018 is vastgesteld.

2. **Gaat u maatregelen nemen dit vanaf heden zo niet meer te laten plaatsvinden?**

Indien bij uw raad de wens bestaat om de verordening op deze punten te wijzigen dan zullen wij hieraan uitvoering geven en uw raad binnenkort een voorstel voorleggen. Artikel 2a was toegevoegd om de bezwaarprocedure te versnellen indien een bezwaar kennelijk ongegrond of kennelijk niet-ontvankelijk is. In de praktijk merken wij echter dat toepassing van dit artikel tot onduidelijkheid leidt, hetgeen haaks staat op de intenties van artikel 2a in de Verordening.

Ter volledigheid merken wij op bij het verwijderen van artikel 2a nog steeds kan worden afgezien van het horen van bezwaarmakers indien het bezwaarschrift 'kennelijk' niet-ontvankelijk of ongegrond is. Op grond van artikel 8 van de Verordening kan de voorzitter van de commissie dan bepalen dat er alsnog kan worden afgezien van horen. Het verschil is dan dat de commissie wel advies uitbrengt, maar dat advies zal dan zijn dat het bezwaarschrift 'kennelijk ongegrond' of 'kennelijk niet-ontvankelijk' is.

3. **Kunnen indieners van bezwaarschriften die hun rechtsgang hierdoor zijn ontnomen alsnog in hun rechtsgang worden 'hersteld'?**

Bezwaarmakers worden niet aangetast in hun rechtsbescherming. Er wordt hen geen rechtsgang ontnomen. Indien toepassing wordt gegeven aan artikel 2a van de Verordening

gemeente BERGEN

wordt daarmee enkel afgezien van het horen van bezwaarmakers en het uitbrengen van advies door de commissie omdat er sprake is van een ‘kennelijk ongegrond’ of ‘kennelijk niet-ontvankelijk’ bezwaarschrift. Er zal alsnog een besluit moeten worden genomen op het bezwaarschrift. De beslissing op bezwaar zal dan zijn ‘kennelijk ongegrond’ of ‘kennelijk niet-ontvankelijk’. Tegen dit besluit staat beroep open bij de bestuursrechter. Indien in het beroepschrift wordt aangevoerd dat ten onrechte is afgezien van het horen van bezwaarmakers dan zal de rechter zich daar over moeten buigen en een oordeel moeten vellen over het niet-horen van de bezwaarmakers.

Met vriendelijke groet,
namens burgemeester en wethouders van Bergen,

mr. M.N. Schroor	drs. H. Hafkamp
secretaris	burgemeester

Behoorlijk Bestuur Bergen

Schriftelijke vragen
ingevolge artikel 40 van het Reglement van Orde

Fractie	:	BBB

Verzoek	Aan de voorzitter van de raad,
Datum	4 juni 2019
Onderwerp	commissie Bezwaarschriften
Toelichting	Indieners van bezwaarschriften tegen besluiten van het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Bergen worden om advies in handen gesteld van een kamer van de commissie voor de bezwaarschriften. Hiervan krijgen bezwaarmakers bericht. Er is nu een praktijk ontstaan dat de ambtelijk secretaris van de commissie voor de bezwaarschriften bezwaarmakers op voorhand al bericht dat zij al dan niet na overleg met de voorzitter van deze commissie van oordeel is /zijn dat er geen “direct” persoonlijk belang aanwezig wordt geacht om bezwaren te maken. Waarna bezwaarmakers niet meer in de gelegenheid worden gesteld een toelichting in een hoorzitting op hun ingediende bezwaren kunnen geven. Waarbij sommige bezwaarmakers alsnog in de gelegenheid worden gesteld ter beoordeling van de ambtelijk secretaris en/of de voorzitter van de commissie wat dat “direct” persoonlijk belang dan wel behelst. Behoorlijk Bestuur Bergen acht dit een vergaande en ongeoorloofde ingevoerde handelwijze zo met bezwaarmakers om te gaan. Waardoor democratische rechten tegen in hun ogen onjuist genomen beslissingen van uw college zich daartegen te verweren daarmee worden ontnomen. Als indieners van bezwaarschriften op deze wijze al in het voorportaal bij de commissie voor de bezwaarschriften “buiten de deur worden” gehouden, worden hun verdere beroepsrechten bij de bestuursrechter Noord Holland en bij de Afdeling bestuursrecht Raad van State daarmee eveneens ontnomen, omdat zij geen beschikking van het college meer ontvangen. Het is ons inziens niet aan de ambtelijk secretaris al dan niet in overleg met de voorzitter van deze commissie voor de bezwaarschriften dat op voorhand zelf te gaan beoordelen en vorm te geven. Maar dient een indiener van een bezwaarschrift altijd in de gelegenheid te worden gesteld in een “hoorzitting” van deze commissie zijn/haar bezwaarschriften te kunnen toelichten. Waarbij in die betreffende hoorzitting de commissieleden aan bezwaarmakers vragen kunnen stellen over dat persoonlijk belang ter beoordeling of sprake is van een “direct” persoonlijk belang. Eerst daarna is het aan deze commissie een gemotiveerd advies uit te brengen aan het college de betreffende persoon in zijn/haar

	bezwaarschrift niet ontvankelijk te verklaren indien deze commissie van oordeel is dat “direct” persoonlijk belang ontbreekt. Waarna het weer aan het college is dat advies al dan niet over te nemen bij het nemen van een beslissing op het betreffende bezwaarschrift. “Direct” persoonlijk belang kan volgens de jurisprudentie heel divers zijn. Zeker als bij vergunningaanvragen door een college is gekozen of voor de “reguliere” behandelprocedure of voor de “uitgebreide” procedure. Waarin een college tegenwoordig bijna geen keus meer heeft of maar te snel kiest voor de “reguliere” procedure ter voorkoming van veel bezwaarschriften (waar wel het criterium “direct” persoonlijk belang van toepassing is). En bij de uitgebreide procedure het begrip “direct” persoonlijk belang niet van toepassing is maar alleen het ruimere begrip “persoonlijk belang” wordt beoordeeld. Als bezwaarschrift indieners bij uw college hier echter geen rechtsingang krijgen via de commissie voor de bezwaarschriften komt er door deze handelwijze ook geen volwaardig advies tot stand t.b.v. een te nemen beslissing door het college, zo het al tot een uit te brengen advies aan het college mocht komen.
Vragen	1. Was u hiermee al bekend of kon u hiermee bekend zijn? 2. Gaat u maatregelen nemen dit vanaf heden zo niet meer te laten plaatsvinden? 3. Kunnen indieners van bezwaarschriften die hun rechtsgang inmiddels hierdoor zijn ontnomen alsnog in hun rechtsgang worden “hersteld”?
Naam en ondertekening	Fractievoorzitter Behoorlijk Bestuur Bergen Koos Bruin